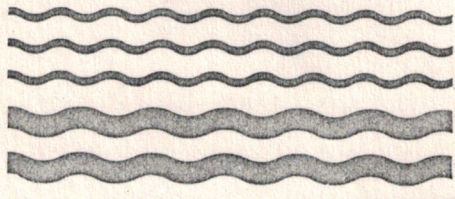

Entre els dies 24 i 30 de setembre tingué lloc a la ciutat italiana de Venècia, una trobada llibertària internacional organitzada pel Centre Studi Libertari "G. Pinelli" de Milán en col·laboració amb l'Anarchos Institute de Montreal i del Centre Internacional de Recherches sur l'anarquisme de Genève.

El centre de la Trobada era el Conveni d'Estudis que comença el 26 fins el 29 als locals de la Facultat d'Arquitectura i que consistí en taules rodones, seminaris i grups de treball sobre els següents temes: Sindicalisme Llibertari, Imperialisme cultural, Guerra i pau, Feminisme i anarquisme, Educació i llibertat, L'eurosocialisme, La pràctica de l'autogestió, Quina revolució?, Amèrica llatina, El comunisme d'Estat, Psicoanàlisi i societat, L'ecologia social, L'Estat i l'anarquia, Viure l'anarquia, Lluites urbanes, Mass-media i comunicació llibertària. Diverses persones havien preparat ponències sobre els temes i feien la seva exposició que era traduïda a diversos idiomes i al final s'obria el torn d'intervenció pels assistents. Intervingueren com a ponents intel·lectuals i militants de tot el món: Murray Bookchin, Colin Ward, Nico Bertì, Octavio Alberola, Eduardo Colombo, etc. etc.....

Però a més la Trobada volia ser una oportunitat de contactar i de relacionar-se per part dels llibertaris de tot el món presents a Venècia. És per això que hi havia dues places de Venècia destinades a això. Una era el Campo St. Polo on hi havia una gran carpa de circ muntada on el dia 25 hi hagué un debat sobre "Art i anarquia" i on hi havia instal·lada des les exposicions sobre "Art i anarquia" i "Història de l'anarquisme", i on durant la setmana es projectaren vídeos i pel·lícules. Per l'altre cantó hi havia el Campo Sta. Margherita que era el centre conviencial de la Trobada on des del 24 funcionà el servei d'informació, on hi havia la cuina i el bar portats pels organitzadors, on hi havia muntats els menjadors, on hi havia una llibreria amb material, llibres i revista d'arreu del món. També hi havia un escenari per als espectacles de teatre i música. Aquesta plaça fou el centre de relació i

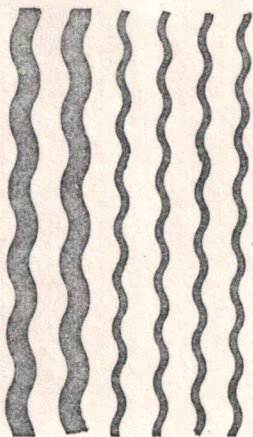
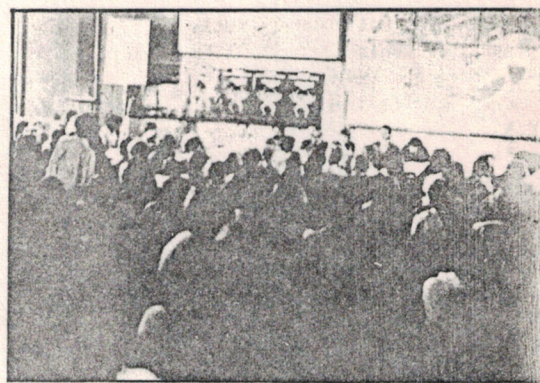
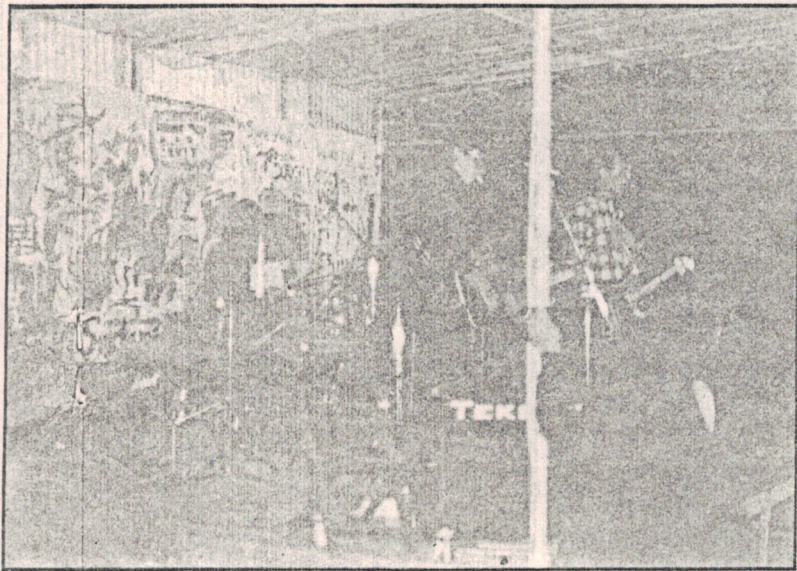
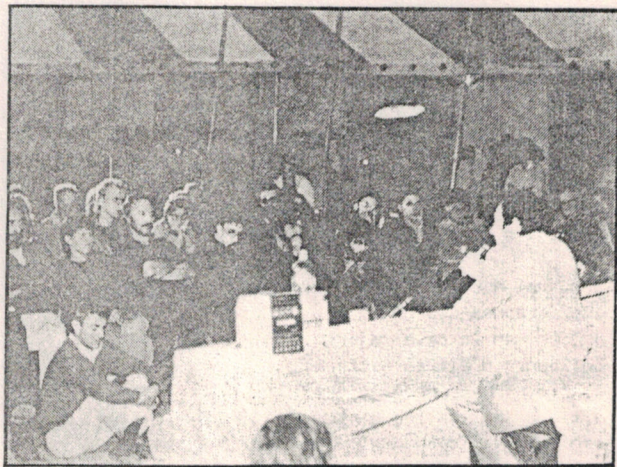
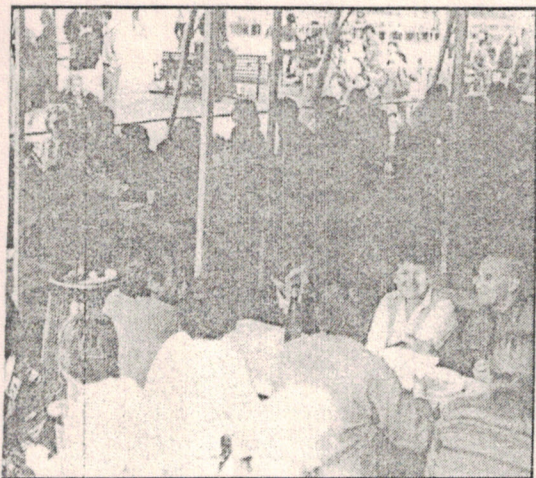

contacte de la gent, amb "ambient" durant tot el dia. Cadascú es podia combinar la jornada com volia, perquè hi havia activitats simultànies. I al vespre espectacles i gresca a la plaça.

Tres membres de l'Assemblea Llibertària del Baix Camp ens desplaçarem a Venècia per participar a la Trobada, juntament amb altres persones de les comarques tarragonines i de la resta de territoris sotmesos per l'Estat espanyol. A part de gent que anava per lliure poguerem constatar la presència de gent de les dues CNT's, de Ràdio Klara, Malahierba i GEL de València, del MAL, d'ateneus de Barcelona,.... Es calcula que al llarg de la setmana participaren a la Trobada entre 3000 i 4000 persones. Hi havia gent de tot el món, especialment d'Europa, pertanyent a tots els tipus d'organitzacions i idees llibertàries. Constatarem la presència de persones de França, Anglaterra, Bèlgica, Holanda, Suècia, Dinamarca, Alemanya, Suïssa, Àustria, Polònia, Itàlia, Grècia, EE.UU., Canadà, Mèxic, Venezuela, Uruguai, Austràlia, Japó, Hong-Kong,....i els que ens deixem.

A Venècia es podia trobar des del clàssic militant anarquista o anarcosindicalista ala anarco-punks i altres representants de l'heterodoxia llibertària. Poca gent d'edat, abrumadora majoria de gent jove. Realment la barreja de personal que s'aplegà a Venècia era molt forta. La nota de color la donaren els anarco-punks (sobretot alemanys, anglesos i italians) que representen una militància llibertària heterodoxa però, com mostraren a la trobada, amb capacitat de treball. Precisament en aquells dies arribà la notícia que a Londres varios centenars de joves anarco-punks, es manifestaren pel centre financer contra el sistema capitalista i la policia practicà 125 detencions.

Aquesta Trobada ha estat una oportunitat d'or per a contactar entre els llibertaris de tot el món i prendre consciència de quina és la realitat actual del moviment llibertari. Tot i els defectes a nivell d'organització i plantejament, que suposem foren en bona part per la sobrecàrrega de feina dels orga-

nitzadors, vam sortir contents. A més la Trobada poc a poc anà agafant una dinàmica pròpia llibertària i autogestióària, i s'organitzaren debats que no estaven al programa (p.ex. sobre Minories ètniques oprimides, Alcohòlicisme i drogodependències,...) i reunions de tot caire: premsa llibertària, antimilitaristes i objectors, anarco-cristians, sindicalistes,.....

En quant als seminaris i taules rodones serviren per discutir sobre temes importants que afecten al moviment llibertari i per posar en comú les idees dels diferents participants, així com per veure l'evolució i estat actual del pensament llibertari.

En definitiva, un estímul per a seguir endavant. L'anarquisme és jove i creix. L'anarquia esta viva.

Uns que hi vam ser.